



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 22. Aliud reconciliationis medium frustra tentatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

§. XXII.

*Aliud reconciliationis medium frustra
tentatum.*

*Lafiteau t. c.
pag. 75.*

Hac Parlamenti censura nondum plene satisfactum erat Pontifici, eo quod *damnata editio* semper tamen ipsa Noaillii *appellatio* salva persisteret; cum autem Appellantes, silentium imponi se nunquam passuros, sæpius Romam perscripsissent, nisi prius prælati Cardinalis appellatio publici juris fieret, hinc Pontifex sperabat, ipsam eius appellationem per sinceram Constitutionis acceptationem tacite revocandam. Eapropter indignationem premeus, Noaillium per ipsos suos amicos Romæ agentes ad saniora reducere statuit. Hos inter præcipuus erat Plenefus, cui frequentissimum erat literarum commercium cum prædicto Cardinale, eique adhærentibus. Compererat autem Pontifex, quod hic idem in familiari colloquio affirmasset, Appellantibus ferme satisfactum fore, si Bullam, qua doctrina inter utriusque partis Episcopos stabilita approbaretur, obtinere possent: Plenefo igitur Pontifex significari iusserat, se quidem cunctos doctrinæ articulos approbare non posse, decrevisse tamen Noaillio explicatio-

cationes ab eo petitas transmittere, Sæc. XVIII.
 atque in cunctis doctrinæ articulis cor- A. C. 1717.
 rigenda corrigere, ficque emendatos
 in Brevi ad Acceptantes inscripto *ex-*
plicare. Facta hac Pontificis declara-
 tione caussa finita credebatur, quocirca
 Planefus mox veredariis equis clam
 Parisios Virum ablegabat, qui pronam
 Pontificis voluntatem Appellantibus re-
 ferret: Attamen hi cum maximo Pon-
 tificis contemptu, omniumque admi-
 ratione arroganter responderunt, se nec
 petere, nec unquam petiisse a Papa
 explicationes; has enim absdubio suæ
 Constitutioni consonas fore, proin reji-
 ciendas, unice ergo Pontifex vel omnes
 doctrinæ articulos approbaret, vel si
 explicationes addere vellet, non alias,
 nisi Appellantium menti conformes mit-
 teret, & ne has quidem recipiendas
 fore, nisi illæ inferantur Bullæ Consti-
 tutioni *explicativa*, quæ Constitutioni
Unigenitus deroget: quod si tamen Pon-
 tifex doctrinæ summarium approbare
 vellet, tum Bullam *approbativam* suffi-
 cere, dummodo ea ad Acceptantes Epi-
 scopos non dirigeretur. Hoc respon-
 sum, quamvis sat arrogans esset, ar-
 dens tamen, quo Pontifex æstuabat,
 pacis reddendæ desiderium non atten-
 tuaverat, declarans, quod omnes qui-
 dem doctrinæ articulos approbare non
 posset,

Sæc. XVIII posset, utpote ab erroribus adeo non
 A.C. 1717. exemptos, ut eos ab Acceptantibus
 approbatos haud crederet, sed a Noail-
 lio in pluribus immutatos, ipsumque
 Regentem ab eo deceptum fuisse su-
 spicaretur, nihilominus retenta doctri-
 na orthodoxa, vitiosum per Bullam *ex-
 plicativam* sanare paratus sit, dummodo
 Noaillius formam, sub qua Constitu-
 tionem acceptare voluerit, nulla morâ
 transmittat. Nil propius, quam plena
 opponentium subjectio videbatur: at
 ad Pontificiæ indulgentiæ mensuram
 crescente in diem Appellantium audacia,
 Noaillius responsi loco scriptum quor-
 dam *explicativæ* Constitutioni inseri, &
 circa quæstionem facti religiosum at-
 que æternum silentium a Papa imponi
 petiit, quo non impetrato, declarant
 Opponentēs, se nec *explicativam*, nec
approbativam petere Bullam. Cum ergo
 Pontifex inde luculenter cognosceret,
 quod Opponentēs suis cavillis, & si-
 mulato pacis studio nil nisi Papam &
 Regni Regentem ludere, ac re ipsâ
 Quesneli librum & propositiones inde
 depromptas ab erroris labe purgare
 quærent, hinc conclamata reconci-
 liationis spe horum pertinaciam pro-
 meritis pœnis compefcere statuit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

§. XXIII.

*Epistola Cardinalis de Rohan
ad Lingonensem Episcopum.*

Sub idem tempus Franciscus de
Clarmont Lingonensis Episcopus,
quem tandem crebræ inter Appellantes,
& Acceptantes Episcopos habitæ
consultationes, finem acceperint, sol-
licitus hac super re ad Cardinalem Ro-
hanium perscripsit, ab eodem vero hoc
tulit responsum: „Epistola, quam ad
„me dedisti, summo me affecit gaudio;
„nec luculentius amicitiaæ tuæ mihi
„summopere æstimabilis specimen a te
„recipere potuissem, unde vicissim te
„nero fervidoque affectu erga te exar-
„desco. Sciscitaris, quo fausto admo-
„dum sydere dissidia circa Constitutio-
„nem inter nos fuerint composita:
„absdubio rem a Lugdunensi Archi-
„episcopo percepisti: nihilominus, quid
„gestum fuerit, paucis exponam: Tan-
„dem circa explicationes convenimus,
„quas Jansenismo æque, ac reflexio-
„num moralium libro, necnon centum
„& uni propositionibus damnatis recta
„opponi existimavimus: exhibita qui-
„dem nobis est acceptatio *relativa*, sed
„ejusmodi relationis, quæ tantum ab-
„est, ut iudicium, quod acceptamus
„im-